

רחל מרחלת על כל העולם

נישואין בהמשכים

על חוט השערה

ההתיספורת אינה מעשה ידיכם, אין לכם כל זכות, לא מוסרית ולא חוקית, להפיעה רבנים כאילו נעשתה על ידיכם. אלא שגבי ואסתר לא נבהלו. השבוע פורסמה תמונתה של קיטי בתיספורת דוד וליזה, במודעת פירסומת של גבי ואסתר. שהופיעה בשבועון לאשה, תחת הכותרת:

קיטי מיימון ותיסרוקתהמריבה מיהו בעל-החזקה?

חסכוני וגם זוהר אצל גבי ואסתר. אמרה על כך ליהו: "בטח שזה חסכוני — אם קודם מסתפרים אצלנו". היא ובעלה לא הסתפקו בכך. השבוע הם עומדים להגיש תביעת נזיקין על סכום של עשרת אלפים ל"י על הפרת זכות היוצרים שלהם, ובקשה להוצאת צו מניעה, שימנע את הצגת ראשה היפה של קיטי כיצירת הקונקורנטים.

בתיסרוקת, שרק שבוע קודם-לכן עיצב דוד בביוף במו ידיו. קיטי הסכימה ל" צילום, תמורת הבטחת שכר של 150 ל"י — לפני שהסתבר לה לאיזו מטרה מיועד הצילום.

בינתיים גונבה אל דוד וליזה השמעה, כי גבי ואסתר עומדים לפרסם את תמונת

האם תיספורת של אשה היא בגדר יצירה אמנותית שיש למעצביה זכות-יוצרים עליה?

עלמית תקדים לשאלה זו. ואם אכן לא קיים תקדים כזה, יצטרך בית-המשפט הישראלי לקבוע אותו, בעיקבות תביעה משפטית ראשונה מסוגה, העומדת להיות מוגשת בימים הקרובים.

במרכז המישפט יעמוד ראשה היפה של הדוגמנית קיטי מיימון. קיטי, לידתה אנגליה, נשואה ואם לילדה, היא כיום אחת הדוגמניות המבוקשות ביותר בארץ. מלבד שאר הנתונים הטבעיים שלה, מה שמייחד אותה בדרך-כלל הוא עיצוב שער. דרך-קבע מפקידה קיטי את ראשה בידיהם של מעצבי התיספורת ל"יזה ודוד בכיוון, בעלי הסלון דוד וליזה. בשעתו הם עיצבו את התיסרוקתה בעיקר בות זו של לייזי מיימון בסרט קאברט, ולאחרונה עשו לה תיספורת חדשה לפי סיגנון הסרט העוקף.

והנה, יום אחד נודע לצמד מעצבי התיספורת כי צמד ספרים תליאביבי אחר, גבי ואסתר, חמדו את תיספורתה של קיטי. אלה יבקשו ממנה להצטלם עבורם

תומר מתחתן איתה. זוהי עופרה, עימה כבר התחתן פעמיים. ומכיוון שהוא כבר מתורגל בלהתחתן איתה, אז למה שלא יעשה את זה בפעם השלישית?

לפי כל השמועות שהגיעו לאוזני, פורח הרומן בין תומר לבין גרושתו מחדש. נראה שהם יכולים לאהוב זה את זה רק כשאינם נשואים זה לזה. אבל הם לא מבינים את זה. או אם החושבים שלי אינם מטעים אותי, תהיה תקופת הפירוד הנ"כ כחית שלהם הרבה יותר קצרה מאשר בפעם הקודמת. והם יוכלו להדביק בקרוב באלבום המשפחתי תמונה נדירה: תמונת החופה השלישית שלהם.

מי שחשב שאי-העסקים אכזר תומר, מי שהסתבך בפרשת הלוואת המיליונים לעיריית אילת, אינו מסוגל להפתיע אותו יותר — שיקום!

אף אחד לא קם. ובצדק. כי עם אדם כמו תומר, לעולם אין לדעת מאיזה כיוון תיפול ההפתעה. ובכן, אבנר תומר בן ה-30, הממתין עתה לפתיחת המישפט הגדול ש-הגוישה נגדו המדינה, בהאשימה אותו בעבירות של עושק ומיממה, אינו שוקט על שמריו. הוא מכין הפתעה חדשה, אבל לא בתחום הפיננסי.

הפתע — ההפתעה היא חתונה. רק לפני שבועות מיספר התגרש תומר כדת-וכדין, בפעם השנייה, מאשת-נישואיו, עופרה גיל. היה ברור שהוא עושה זאת לטובתה של שיפורה לייזי מיימון, מי ש-היתה במשך השנתיים האחרונות הידועה בציצור שלה, ואשר ליוותה אותו בעלייתו ובנפילתו.

גם כשנצטר, ירד מנכסיו וחברותיו נתי פטו בידי כונסי-הנכסים, המשיכה שיפורה לשמור לאמונים. היא היתה מבוכת אצלו בתא-המעצר, מביאה לו לשם כותנות צחור רות ומגוהצות, כדי שיוכל להופיע בבתי-המישפט הדור ומצוחצח כהרגלו. היא המי תינו לו עד ששוחרר, ועמדה לצידו גם במאבק המישפטי הנוסף שניהל בבית-הדין הרבני, שם התברר מישפט הגירושין שלו מעופרה.

היתה זו הפעם השנייה שבה התגרשו אבנר ועופרה. בפעם הראשונה הם הלכו לרבנות אחרי שלוש שנים של נישואין וחיים בתנאי מצוקה. אז הם הצליחו להתר זיק מעמד בנפרד חצי שנה, לפני שחזרו זה אל חיק זו ונישאו מחדש. החודש היה ברור כי הגט הוא מוחלט וסופי. בנקודה זו מסתיימים כל הרומנים כשהי גיבור, הזוכה סוף-סוף לגט מאשתו. נופל אל זרועות האהובתו, שהמתנה לו בסבלנות כל השנים, והם חוזרים יחד לרבנות דרך הכניסה השנייה — זו המיועדת לזוגות נישואים. זה רק טיבעי ומוכן. אבל לא אצל תומר.

השבוע נפרד אבנר תומר מידידתו, שיפי רה, אם כך, אתם שואלים בוודאי, או עם מי הוא עומד להתחתן? בינתיים יש רק אשה אחת

נאוה וחנוך לויין - (שם סופי)

בכך לא תם הסיפור. שמו של רפי לויין, שהוצמד אל נירה חנוך בספר, רדף את נאוה היפה, שהיא גרפית קאית וציירת בעיסוקה, כמו נירה שבספר. לפני שבועיים היא הפכה הגברת לויין. היא נישאה למחזאי חנוך (מלכת האמבטיה, חפץ נעורי ודדוקליה, יעקובי ולייזנטאל — שם זמני, שיץ) לויין.

נאוה לא היתה נשואה לעידו מוסינזון רישמית. אולם הם חיו כצמד לכל דבר. אחרי נפילתו היא הוכרה על-ידי משרד-הביטחון כאלמנת מלחמה לצרכי החוק. פוצתה כמו אלמנות-מלחמה אחרות.

במשך חודשים רבים לאחר מותו של עידו היא היתה שרוייה בהלם. המישפט היחידי עליו חזרה במשך שבועות ארוכים היה: "ככה, לחיות בלי עידו..." עברו עליה ימים קשים עד שהתאוששה. ואז פגשה בחנוך לויין.

את חנוך אין צורך להציג. תוך שנים ספורות הוא הפך המחזאי הישראלי הרציני והחשוב ביותר. חנוך לויין המחזאי, כפי שהוא משתקף דרך מחזותיו, הוא סטיריקן פסימי וגואש, שמוסד הנישואין לגביו מלכודת מעוררת-הלחלה, שהנלכדים בה רומסים ומשפילים איש את רעותו. הגבר הנשוי, לפי תפיסתו של חנוך לויין במחזותיו, אינו אלא מכשיר ביד האשה, שנועד למלא את הזמן החולף בין הבעורים לאלמנות.

ניתן היה להסיק, על-פי מירקם היחסים הקבוע שמעלה לויין במחזותיו, כי המחזאי עצמו יישאר רווק מושבע, שונא-נשים ונמלט נצחי ממוסד הנישואין. אלא שהחיים, כנראה, אינם תיאטרון. חנוך הצנום, המופנם והרגיש, נפל גם הוא במה שהוא מנסה להזהיר את האחרים מפניו. חתונתם של נאוה וחנוך נערכה בטכס צנוע, בנוכחות אורחים ספורים בלבד.

עתה מצפים נאוה וחנוך לילד. כנראה בתיקוה שיוולד לתוך עולם שונה לחלוטין מזה המתואר במחזותיו של האב.

חנוך לויין ואשתו החדשה החיים זה לא תיאטרון

"פניתי מכביש הרצליה לאלורורוב ובפינה, כמה מטרים אחרי תחנת 64, ראיתי אותה מחכה לשרות, או לטרמפ. הייתי על הלטברטה, ותוך כדי נסיעה קלטתי בבת-אחת המון פרטים. מכנסי חאקי צצרים-צצרים; רגליים שזופות וארוכות; שיער בהיר על פנים טובים, בריאים כאלה; עיניים בצבע היס; חולצה לבנה בלי חזייה... היא נראתה בסדר. לא מייודעת, אבל ככה, בסדר. היה בה משהו, כזה נחמד, פראי. היא נראתה אחת שאין לה שום בעיות ושום מעצורים. הייתי בטוח שהיא מאיזה קיבוץ רחוק. יצאה לטיול. התחשק לה, פתאום."

במילים אלה תיאר הסופר דן כניאמוץ בספרו לא שם זין, את פגישתו הראשונה של גיבור סיפורו, רפי לויין, עם גיבורת העלילה הנרקמת בספר: נירה חנוך. רבבות התודעו אל דמותה של נירה באמצעות הספר. אך רק מעטים ידעו כי את ההשראה לדמותה של נירה הסיפורית קיבל דן מדמות שהוא עצמו פגש במיקרה ברחוב, כשהיא רכובה על לטברטה עם ידידה. אחר-כך פגש אותה דן שוב, בחדר-כביסה על גג בית ברחוב חובבי-ציון בתל-אביב, שם התגוררה עם ידידה. למה שארע לנירה חנוך בספר לא היה כל קשר למקור והשראה — נאוה כורש. אבל הדמות נגזרה מהתרשמותו המיקרית של דן כניאמוץ ממנה. נאוה עצמה ידעה זאת, וסיפרה על כך.

אולם הדימוי בין נאוה לנירה, בת-דמותה הסיפית רותית, הלך והתחזק, בעקבות של טרגדיה יוונית, שנים אחרי פירסום הספר. חברה של נירה בספר, רפי לויין, נפצע בעת היתקלות עם מחבלים, הפך נכה משותק בשתי רגליו. חברה-לחיים של נאוה כורש היה השחקן עידו מוסינזון, בנו של הסופר יוגאל מוסינזון. עידו נהרג במלחמת יום-הכיפורים, בעת ששירת ביחידת חותמים ברמת-הגולן.